

[Villemoes.]

let regne ud, at disse to Gange ti Procents Tillæg er 21 pCt.; 10 pCt. først, og saa, naar de er lagt paa Varen, yderligere 10 pCt., det bliver tilsammen 21 pCt. af det oprindelige Beløb. Man opkræver altsaa 21 pCt. af Værdien af Varer, som det forbrugende Publikum skal anvende. Det maa vistnok siges at være en meget haard Kost for socialdemokratiske Vælgere. De Radikale tager det jo — ja, der var vist — jeg ved det ikke bestemt — et enkelt Medlem i Folketinget, der ikke var til Stede ved Afstemningen efter Debatten i Gaar; det var en Mand, som har nogen Forstand paa Finanser og Økonomi. Jeg fik lige Fortrykket fra Folketinget, da jeg satte mig paa min Plads ved dette Mødes Begyndelse; deri staar, at den radikale Ordfører i Folketinget omtalte Lovforslagets § 45, som ogsaa er nævnt af den højtærede Minister her i Aften, og som det ærede Medlem Hr. Ch. Petersen ligeledes har udtalt sig om. Ordføreren for det radikale Parti i Folketinget udtalte bl. a. om dette Spørgsmaal, at han var tilbøjelig til at gaa saa vidt, at han vilde rose det Borgersind, der giver sig Udtryk i, at den samlede faglige og politiske Arbejderbevægelse nu har knæsat det Princip, som finder sit Udtryk i Lovgivningen her. Deraf maa man kunne drage den Slutning, at der er tilfyldt det radikale Hovedkvarter Efterretning om, at Forslaget har været forelagt i De samvirkende Fagforbund, inden det blev fremsat for Rigsdagen. Jeg tror nu ikke, at man ved en Urafstemning om denne Sag kunde faa Tilslutning til Importafgifterne og til en Ændring i Lovgivningen, hvad Pristalsreguleringen angaar, men jeg betragter denne Ændring som en Erkendelse af, at den høje Regering ogsaa paa dette Punkt har taget fejl hidtil. Jeg skal ikke sige mere om denne Paragraf. Jeg tror ikke, den betyder noget revolutionerende, men i hvert Tilfælde er det givet, at den gør et Indgreb i det, der tidligere har været en hellig Ret, at naar Priserne steg, steg Lønningerne, hvorefter man havde Svikmøllen: op med Priserne, op med Lønningerne, op med Lønningerne, op med Priserne, hele denne Roulette, som vi har kendt i mange Aar, og som selvfølgelig har sin Andel i, at Regeringen vilde være kørt økonomisk fast, hvis den ikke kunde faa fat paa Skatter ad denne fra et demokratisk Synspunkt eksorbitant mærkværdige Vej, som man har fundet paa at slaa ind paa.

Venstre har ikke paa nærværende Tidspunkt af Forhandlingerne Ønske om at faa

Udvalgsbehandling i Landstinget af dette Lovforslag. Vi kan jo ikke vente det ændret, og af Hensyn til Handelsstanden mener ogsaa vi, det er paakrævet, at vi snarest muligt faar den højtærede Handelsministers Bekendtgørelse af 25. Marts, som nu har været i Kraft i to Arbejdsdage, ud af Verden. Jeg skal hermed standse, idet jeg gentager, at Venstre er imod denne Lovgivning.

Lange: Det foreliggende Lovforslag kan i og for sig siges at bygge paa et konservativt Princip, nemlig det, at en stor Del af Beskatningen skal tages igennem indirekte Afgifter. Det er et Princip, som det konservative Parti i en lang Aarrække var ene om at hævde, men det synes nu, som om man har lært, at de Veje, vi pegede paa, var de rigtige. Men naar vi ser paa Forslaget her, maa vi faa den Opfattelse, at vi havde kunnet føre dette Princip ud i Livet paa en bedre Maade, end de tidligere Modstandere af Princippet nu gør det. Vi mener naturligvis stadig, at dette Princip har sin Berettigelse, men det gennemføres ikke her paa en Maade, som vi finder heldig eller vilde benytte, hvis Afgørelsen laa i vore Hænder. Vi erkender, at de økonomiske Vilkaar, som vi lever under, nødvendiggør en betydelig Begrænsning af det danske Samfunds Forbrug. Naar vore Indtægter paa afgørende Omraader er gaaet stærkt ned, og naar en Række nødvendige udenlandske Varer er blevet saa stærkt fordyret, som Tilfældet er, kan en saadan Forbrugsindskrænkning ikke undgaa; men den skal ogsaa nok komme, stærkt hjulpet som den bliver af de voldsomme Skatteforhøjelser, Regeringen gennemfører: 135 Millioner direkte Skatter for en Uge siden og nu dette Forslag, der, beregnet for et Aar, menes at ville give henimod 150 Mill. Kr. Saadanne Byrder paa Befolkningen vil ikke kunne undgaa at give sig følelige Udslag. Man fratager naturligvis ikke Forbrugerne saa store Millionbeløb, uden at det maa give sig Udslag i et stærkt formindsket Forbrug og i en tilsvarende stærkt forøget Arbejdsløshed, en Arbejdsløshed, som igen vil føre til en Indskrænkning i Forbruget, skønt den Form for Forbrugsindskrænkning, der skabes gennem Arbejdsløshed, naturligvis ikke kan være tilsigtet fra den høje Regerings Side. Jeg tror derfor, at det ikke saa meget — selv om man fremhæver Nødvendigheden heraf — er Forbrugsindskrænkningen, der er Hovedformaålet med det foreliggende Lovforslag; jeg tror, Hoved-